

Bij uw banketbakker — eh : snoept uw vrouw óók graag ? — verschaft ge u een kistje, waarin deze nijvere burger zijn chocolade of andere zoetigheid krijgt toegezonden.

Gij moet een kistje uitzoeken, waarvan de langste zij minstens 33 centimeter lang en 20,6 centimeter breed is, want dat zijn, om heel precies de maten te noemen, de binnenste afmetingen van het blad, en gebruikt er of den deksel of den bodem van, die niet dunner dan 6 millimeter mogen wezen. Dit plankje — verreweg verkieslijk is het, wanneer het uit één stuk bestaat — wordt de bodem van het blaadje. Gij neemt nu twee sigarenkistjes van 100 stuks, ieder van 11 bij 10,3 c.M., dus zoo goed als vierkant, waarbij gij zorgvuldig moet toezien, dat alle zes vierhoeken nauwkeurig even dik zijn. Een verschil van b. v. $\frac{1}{10}$ of $\frac{1}{5}$ m.M. kan weggeschuurd worden met behulp van een vel schuurlijnen dat ge volmaakt glad om een hard stukje plank hebt gespannen en met tapijtspijkertjes (niét heelemaal inslaan, voor het gemakkelijk vervangen van het opgesleten vel!) bovenop hebt bevestigd.

In zeer vele gevallen zijn de vier zijwanden en de deksel van een sigarenkistje juist even dik, wat een voordeelig verschijnsel mag worden genoemd. De kleine zijwanden van een kistje van 100 zijn ongeveer 11×11 c. M. maar

behoeven, tenzij ge er in geslaagd zijt, een van de zeldzaam voorkomende sigarenkistjes van 200 stuks te benaderen. die feitelijk niet anders dan twee in hun verlengde aan elkaar gezette kistjes van 100 zijn. Als gij zuiver werkt, is echter de samenvoeging van de twee latjes, die als randen dienen, zoo goed als onzichtbaar. Deze randen hebben een hoogte van 2,2 c.M. en worden met houtlijm of met fijne koperen nageltjes (of met beide) tegen de withouten onderlaag gelijmd. Bij het inslaan van alle soort sierspijkertjes behoort ge, eens vooral, op deze punten te letten :

1. de plaatsing moet volstrekt symmetrisch zijn, wat met een centimetertje en een potlood te bereiken is :

2. dikke spijkertjes mogen nooit aan den rand van een dun plankje worden ingeslagen, zónder dat van te voren met een drillboortje een gaatje is „voorgeboord“ :

3. verkoperde of vertinde sierspijkers met groote koppen tikt men niet dadelijk op hun teeren kop, die er pijnlijk door zou worden getroffen, om niet te zeggen : gedeukt, maar gebruikt een platte kurk als stootbuffer. Een flink eindje voorboren is hier volstrekt vereischte.

Als de bladranden bevestigd zijn (gij kunt de lange over de korte randen laten uitsteken, en ook omgekeerd, maar het netste — tevens ook het lastigste echter! — is, de kanten waar de randen elkaar aan de vier hoeken ontmoeten, op een hoek van 45° af te schuinen. Er zal later wel gelegenheid zijn, op deze bewerking, die hier niet volstrekt vereischt is, nader terug te komen. De vier hoeken worden een weinig afgerond, omdat scherpe, vierkante hoeken tòch vrij spoedig deuken krijgen, bij eenigszins druk gebruik van het voorwerp.

Met behulp van de figuurzaag snijdt ge daarop, ook uit sigarenkistjes, de vier gegolfde latjes, duidelijk zichtbaar op de foto, en die dienen om het blaadje nog wat beter te doen „oogen.“ Ook daarvan kunnen de uiteinden of over elkaar heen steken of elkaar afgeschuind, in een z. g. „v.r-stek“ ontmoeten.

Dan komt het lastig werkje van het incrusteeren, dat toch ook weer in 't geheel niet zoo lastig is als het er uitziet, wanneer men slechts over een goed scherp slójdmes beschikt. Wie het inleggen nooit gedaan heeft, doet wijs, de plankjes niet op te lijmen, vóór dat ze van het ingelegd materiaal of althans van de afgewerkte verdiepingen voorzien zijn. Doet ge echter zóó, dan wordt het incrusteeren precies in het midden van de zes plankjes weer een beetje moeilijker. Want zoo ergens, dan is hier volmaakte symmetrie volstrekt noodzakelijk voor het uiterlijk van het blaadje. Heel dunne kruislijntjes met potlood over het nog niet met was geboende hout zullen u een eind op weg helpen.

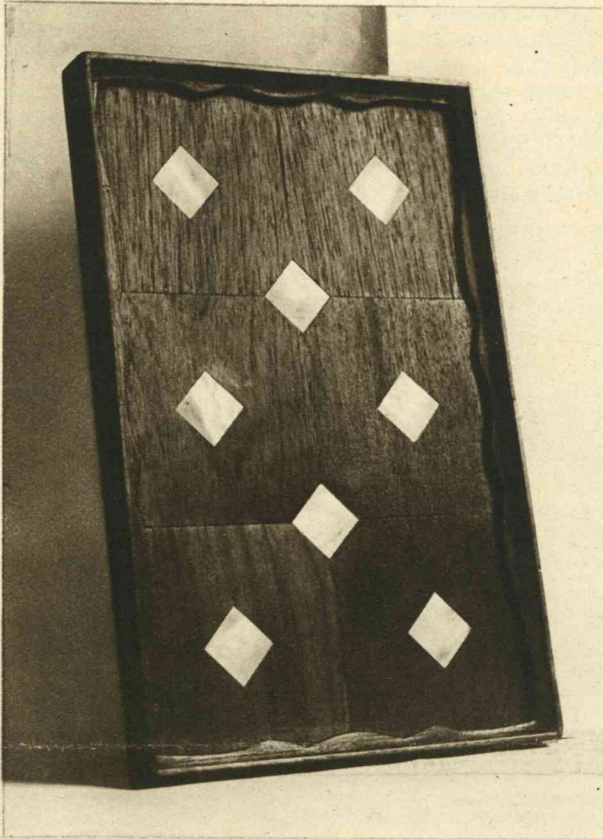
Druk nu het plaatje paarlemoer stevig vast in 't midden van het plankje, met uw linkerwijsvinger, en haal met uw mes een luchtig krasje vlak langs het plaatje. Van verschuiven daarvan mag natuurlijk geen kwestie zijn. Dit krasje verdiept ge nu voorzichtig, zorgdragend, er met de mespunt niet buiten te komen. Dan wipt ge, eveneens met fijne, ik zou willen zeggen : wuife haaltjes, het hout weg. Als ge in 't midden iets te véél wegneemt, zal dat niet hinderen, maar wél, wanneer één zijde dieper wordt weggestoken dan de andere, want dan komt het plaatje scheef te liggen. Leg het stukje paarlemoer telkens even in de verzinking, om te zien of ge niet te diep snijdt, en let wél op, dat de zijkanten van de verzinking niet schuin maar recht op den bovenkant van het hout staan, wat hoofdzakelijk zal afhangen van de wijze, waarop gij de éérste sneden gehaald hebt.

Ik verzeker u, dat het néérschrijven van deze incrusteerbewerking langeren tijd duurt dan gij, na een weinigje oefening, behoeft om zoo'n verzinking te snijden. Komt het plaatje gelijk met het hout, dan lijmt ge het vast met syndetikon of seccotine (die het best pakt en uitvloeit als ge het plaatje paarlemoer eventjes verwarmd hebt op een warmen schoorsteenmantel).

Pas als een en ander volmaakt droog is, moogt ge met schuurlijnen (beter te fijn dan te grof) de uitpuilende restjes lijn en syndetikon weg schuren. Gij behoeft niet huiverachtig te zijn, flink over het paarlemoer heen te schuren, want dat gaat dadelijk weer glimmen als ge het blaadje opwrijft met gewone meubelwas.

Weelderig aangelegde personen kunnen het blaadje voorzien van twee nikkelen handvatten, die, in zeer sierlijke bewerking, hier ter stede in de slójdwinkels 10.80 per paar kosten, maar ook heel wat goedkooper te krijgen zijn. Deze handvatten hebben twee schroefgaatjes, zoodat men ze gemakkelijk kan vastschroeven, waarbij er goed opgelet moet worden dat men in het hout van de onderlaag en niet in dat van de sigarenkistplankjes of wel daar tusschen schroeft.

Hobby.

daar de groote zijwanden wel 11 c.M. hoog maar meestal slechts 18 à 19 c.M. lang zijn, kunt ge er maar één vierhoek van de hierboven aangeduide maat uit snijden. Zoo leve t u dat kistje, met den deksel mee, vijf vierhoeken en moet ge een tweéde kistje aansnijden voor den zesden. Maar geen aardsche macht kan u beletten, het blaadje wat kleiner te maken, zoodat ge van de grootste zijwanden twee in stede van een vierhoek kunt snijden, en dus ruim voldoende hebt aan één kistje.

A propos, in de meeste deksels van sigarenkistjes is bovenop een of ander merk ingebrand. Dit gebeurt met een gloeienden stalen stempel, en het brandmerk vreet diep in het hout in. Vermoei u dus niet met pogingen om dat merk wég te schuren, die u vóór uw tijd g ijs en gebrekking zouden maken, maar gebruik de deksels alleen dáár, waar de aanwezigheid van het merk niet hindert.

Ziezoo — gij hebt dus uw zes plankjes van 10.3×11 c. M. keurig haaksch gesneden en de randen mooi gelijk geschuurd, zóó, dat de opstaande kanten een volmaakt rechten hoek met de zijvlakken maken (een goed behandel d plankje moet op een vlakke tafel op den zijkant overeind blijven staan!). Gij lijmt die plankjes met verdunde houtlijm op het bodemplankje, dat ze met hun zessen precies bedekken : $3 \times 11 = 33$, en $2 \times 10,3 = 20,6$.

Nu de randen!

Een groote zijwand van een sigarenkistje van 50 stuks, mits van behoorlijk groot formaat, is voldoende voor den korten rand, maar voor den langen rand zult ge er twee

houdt gij van blikken presenteerblaadjes ? Als gij van mij de waarheid en niets dan deze wenscht te hooren : ik verafschuw deze voorwerpen met een gezonden hechten, wel-doorvoeden haát, zij mogen dan nóg zooveel vergulde tierlantijntjes en zelfs geverfde dieren, bloemen en planten, al of niet in de natuur inderdaad voorkomende, vertoonen.

Een blikken presenteerblaadje is ontzettend. Het herinnert aan vage cafétjes in ver-afgelegene, onwezenlijke hei-dorpjes, waar een als kellner vermomd persoon rondgaat met een blikken blad, dat nooit geheel droog en nooit geheel nat is.

Ik ben door een blikken presenteerblad een bekoorlijk meisje kwijt geraakt, hetwelk ik ongemeen beminde. Hare oogen waren van het puurste blauw en verwonderlijk schoon, hare lipjes zwelden 'lijk rijpe kersen en ze te kussen was onbegrijp'lijk aangenaam. Wijders sprak zij vier talen vloeiend, kon Schopenhauer aanhalen en schilderde met water- en zelfs met olieverf. Ik adreerde in haar heur bevalligheid en tevens heur artistieke zin.

Tot dat ik eens, op een lauwen voorjaarsavond, in Mei

Im wunderschönen Monat Mai
Wenn alle Knospen sprangen.

bij haar en heur moeder — voor het éérst, en met woest-bonzend hart — thee ging drinken. Dién avond verloor ik een mijner illusies en het schoone meisje. Want terwijl zij mij juist omhoog geheven had in een stemming van de weekste zielsverrukking door eene weergalooze vertolking van Chopin's Mazurka, stortte zij mij omlaag in den peilloos diepen afgrond der ordinairste ontnuchtering door plots binnen te treden, torsend een — Goden! ik zie opnieuw het misdrijf zich voor mij afspelen! — in infaam, plát, onnoozel - bazaarsch, smaakbedervend theeblad van blik, een rond, blikken theeblad, een gespikkeld, rond, schandelijk blikken theeblad, dat als een gewelddadige kei neerplofte in het rimpeloos vlak mijner Chopin-verzadigde zie

Ik heb het op staanden voet afgemaakt . . .

Wezenlijk, blikken presenteerbladen zijn meestentijds uiterst banaal.

Wat dunkt u — zoud n wij er eens een maken dat „anders is dan anders“, dat wat afwijkt van de prullen die men voor de bazaars bij tienduizenden tegelijk vervaardigt ?

Bezie eens de foto, die ik maak van het blaadje, dat ik eveneens vervaardigde. Ziet dat er wel zoo kwaad uit ? En toch ging de fabricatie al zeer gemakkelijk in zijn werk. Gij kunt uw taak zelfs nog aanmerkelijk verlichten, door het blad niet in te leggen, „incrusteeren,“ heet, geloof ik, de vakterm, met de vierkante stukjes paarlemoer, die gij op de afbeelding zult opmerken, maar daardoor verliest atuurlijk uw product aan aantrekkelijkheid. Ik verwijderde deze 8 vierkante blaadjes paarlemoer van een helaas waar gehavend, ouderwetsch portret-album, maar er worden bij het whisten en andere kaartspelen vaak fiches gebruikt, die ev ngoed dienst do.n. En wanneer gij geen paarlemoer kunt krijgen, dan doen ivoren fiches en zelfs witbeenen het óók, ofschoon die bij niet-gekleurd sigarenkisthout, niet zóó aardig afsteken. Ten slotte staat het óók alleraardi st, a s gij incrusteert met hout van een donkerder tint, desnoods zwart. Het verdient aanbeveling, voor het blaadje een dek-gla te laten snijden — kwestie — an een paar dubbeltjes, want een kring van thee en in nog veel erger mate van alcohol is niet weer zoo gemakkelijk te verwijderen, als men er niet dadelijk bij is.

C. HEESE, †
de zoowel in ons land als daarbuiten bekende gymnastiek- en schermleeraar is op 63-jarigen leeftijd te Amsterdam overleden.

J. P. KELLY, †
de welbekende Amsterdamsche humorist, is de vorige week na een langdurige ziekte overleden. (foto Geveke).

A. OVERDUIN, †
oud-burgemeester van West-Kapelle is op 77-jarigen leeftijd overleden.

A. RINKEMA, †
gedurende 12 jaren lid v. d. Haarlemschen raad, voorz. en secr. v. verschillende vereen. is op 52-jarigen leeftijd overleden.

A. H. A. ARTS,
stichter der N. Tilb. Courant en sedert 1901 lid der 2e Kamer voor Tilburg, vierde den 20en dezer zijn 70en verjaardag.